

Resolució 55/2023, de 26 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 1081/2022

Administració reclamada: Institut Català de la Salut

Informació reclamada: Caducitat d'uns mòduls d'obra instal·lats durant la pandèmia.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: És cert que l'e-valisa és un canal deficient per garantir poder acreditar tots els extrems requerits per l'article 26 LTAIPBG per a la presentació de les sol·licituds d'informació pública. Però en aquest cas, al rebre la presentació de la sol·licitud, l'ICS no al·lega desconeixement de cap dels elements que ha de contenir la presentació de les sol·licituds d'informació pública, perquè pel que sembla identifica sense problemes la persona reclamant, la informació a la qual es demana l'accés i l'adreça electrònica de contacte; pel que fa al format amb què es vol rebre la informació, el Decret 8/2021 no el considera una dada essencial, ja que preveu que si no s'indica pot decidir-lo l'Administració. Per tant, l'e-valisa, que és un sistema de comunicació entre l'Administració de la Generalitat i entitats que en depenen amb el seu personal, ha servit perquè una empleada de l'ICS presenti una sol·licitud d'informació pública a aquest Institut, el qual està clar que l'ha rebuda i que ho ha fet en la data corresponent, perquè només així s'explica que requereixi l'esmena de la seva signatura. Amb aquest precedent, no té gaire credibilitat al·legar la manca de recepció de l'e-valisa que repara l'esmena requerida de la manca de signatura, quan la persona reclamant aporta una captura de pantalla que acredita haver-la presentat el mateix dia d'haver-li estat requerida. I que l'ICS, en el mateix escrit de requeriment d'esmena, "informa" a la persona reclamant de l'existència d'un procediment específic per a la presentació de les sol·licituds d'informació pública, però sense negar validesa a l'e-valisa. Si l'ICS s'ha donat per comunicat, als efectes de la presentació de la sol·licitud, pel sistema e-valisa, reconeixent la identitat de la persona que l'ha presentat i el contingut de la sol·licitud, és incongruent que negui validesa a aquest mitjà de comunicació en els tràmits subsegüents del mateix procediment, màxim quan la persona reclamant acredita la presentació amb una captura de pantalla. Els requisits establerts per l'ordenament jurídic per a la presentació de les sol·licituds d'informació pública es justifiquen per garantir l'autenticitat de les comunicacions i la identitat de la persona interlocutora; en aquest cas s'han assolit els objectius indicats per la credibilitat que dona la resposta de l'ICS a la presentació de la sol·licitud; salvat això, negar-se a reconèixer els mateixos estàndards de comunicació per a la reparació de l'esmena peca d'un formulisme rígid injustificat, en perjudici del dret d'accés a la informació pública.

Paraules clau: Organismes de la Generalitat. Salut. Instal·lacions i equipaments de salut. Reclamació contra desistiment per manca d'esmena. Esmena de la sol·licitud. Desistiment. Presentació de les sol·licituds. E-valisa. Àmbit de revisió de la GAIP.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 28 de novembre de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 1081/2022, presentada contra l'Institut Català de la Salut (ICS), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014,

del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 8 de novembre de 2022 la persona reclamant demana a l'ICS: "En base a l'Article 18. Dret d'accés a la informació pública de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern sol·licito data de caducitat, es a dir, quina serà la data de finalització de l'activitat als mòduls d'obra situats als costats dels caps que es van col·locar durant la pandèmia en els quals es realitza activitats com per exemple vacunació i ecografies. O si més no, quina és la data prevista de retirada d'aquests mòduls si es que la hi ha?".
3. El 25 de novembre de 2022 l'ICS resol: "1.- En data 20 d'octubre de 2022, la Sra. xxxx (en endavant, la persona sol·licitant) va formular per *e-valisa* davant la directora gerent de l'Institut Català de la Salut una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) a l'empara de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i de bon govern, amb núm. de registre d'entrada 9032/420404/2022, i relativa a la "... data de finalització de l'activitat als mòduls d'obra situats als costats dels caps que es van col·locar durant la pandèmia en els quals es realitza activitats com per exemple vacunació i ecografies. O si més no, quina és la data prevista de retirada d'aquests mòduls, si és que la hi ha?". 2.- En data 8 de novembre de 2022, es va notificar a la persona sol·licitant un escrit de recepció de la seva sol·licitud, en el qual se li posava de manifest un defecte observat en el seu escrit de sol·licitud, consistent en la manca d'un dels requisits generals per a formular sol·licituds en general i per a accedir a la informació pública en concret, ja que no estava signat tal i com estableix l'article 10 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP). Amb la finalitat d'esmenar el defecte indicat d'acord amb els articles 10, 22.1 i 68.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en relació amb els articles 33.4 de la Llei 19/2014 i 60 del Decret 8/2021, es va informar a la persona sol·licitant que disposava d'un termini de deu dies per esmenar el defecte esmentat, amb l'avertiment que, de no fer-ho així, es consideraria que desistia de la seva pretensió i s'arxivaria l'expedient. 3.- La persona sol·licitant va acusar recepció d'aquest escrit el mateix dia 8 de novembre de 2022, sense que, finit el termini d'esmena concedit, consti que hagi dut a terme cap actuació d'esmena. Per tot això, fent ús de les atribucions que m'han estat conferides per l'art. 32 c) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, resolc: Declarar desistida la Sra. xxxx de la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada mitjançant *e-valisa* en data 20 d'octubre de 2022, i arxivar l'expedient".

4. La Reclamació presentada el 28 de novembre de 2022 és fonamentada en les consideracions següents: “En data 20/10/22 vaig sol·licitar la informació per 1er cop. En data 08/11/22 vaig rebre notificació d'un defecte observat en el meu escrit de sol·licitud, consistent en la manca d'un dels requisits generals per a formular sol·licituds, ja que no estava signat tal i com estableix l'article 10 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP). El mateix dia envio per segon cop la sol·licitud de la informació esmentada amb la mancança corregida, es a dir, amb signatura vàlida tal i com es pot comprovar a la captura de pantalla que adjunto a aquest document de reclamació. I amb data d'avui 28/11/22 he rebut comunicació de desistiment i arxivament del meu expedient de sol·licitud d'informació”.
5. El 2 de gener de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
6. El 3 de gener de 2023 la GAIP comunica la Reclamació a l'ICS i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 20 de gener de 2023 la GAIP rep l'informe i la còpia de l'expedient de la sol·licitud requerits a l'ICS. L'informe exposa que la persona reclamant hauria presentat la sol·licitud per e-valisa (que és un sistema de comunicació de l'Administració de la Generalitat amb el personal que hi treballa), en comptes d'utilitzar el formulari general de sol·licitud d'informació pública; davant d'aquest fet l'ICS va requerir l'esmena de la sol·licitud, als efectes de presentar-la amb el formulari corresponent, per a la qual cosa va facilitar a la reclamant l'enllaç pertinent, sense que aquesta reparés l'esmena dins del termini dels deu dies establerts per l'article 68.1 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú, que havia estat invocat pel requeriment d'esmena de l'ICS. En aquestes circumstàncies, l'informe de l'ICS considera que la mesura de desistiment va ser aplicada correctament, màxim tenint en compte que la mateixa GAIP, a la resolució 105/2022, no reconeix l'e-valisa com a mitjà vàlid per a la presentació de sol·licituds d'informació pública. Addicionalment, l'informe considera que, en cas que la GAIP resolgui admetre a tràmit la Reclamació, no pot resoldre sobre el fons perquè no hi ha hagut pronunciament de l'ICS, ja que el desistiment no comporta cap mena de pronunciament sobre l'admissibilitat ni sobre el fons de la Reclamació. La resolució de l'ICS de requeriment d'esmena, de 8 de novembre de 2022, indica el següent: “En data 20 d'octubre de 2022 va adreçar per e-valisa a la directora gerent de

l'Institut Català de la Salut una sol·licitud d'informació pública, a l'empara de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de Transparència, accés a la informació pública i bon govern, amb núm. de registre d'entrada 9032/420404/2022, i relativa a la data de finalització de l'activitat als mòduls d'obra situats als costats dels caps que es van col·locar durant la pandèmia en els quals es realitza activitats com per exemple vacunació i ecografies. En el vostre escrit es constata l'existència de manca d'un dels requisits generals per a formular sol·licituds en general i per a accedir a la informació pública en concret, ja que no està signat tal i com estableix l'article 10 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP). A banda, us informem també que les sol·licituds d'informació pública tenen un procediment específic establert en la següent adreça electrònica:

<https://web.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Acces-a-la-informacio-publica-00008?category=724be274-a82c-11e3-a972-000c29052e2c&moda=1>. Amb la finalitat d'esmenar els defectes observats en la vostra sol·licitud, d'acord amb els articles 10, 22.1 i 68.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en relació amb els articles 33.4 de la Llei 19/2014 i 60 del Decret 8/2021, us faig saber que, des de l'endemà de la recepció d'aquest requeriment, disposeu d'un termini de deu dies per esmenar la vostra sol·licitud, amb l'avertiment que, de no fer-ho així, es considerarà que desistiu de la vostra pretensió i s'haurà d'arxivar l'expedient”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a

conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Valoració de l'adequació a dret de la mesura de desistiment

L'objecte de la Reclamació és el desistiment resolt per l'ICS sobre la base de l'article 68.1 LPAC, segons el qual “si la sol·licitud d'iniciació no reuneix els requisits que assenyala l'article 66, i, si s'escau, els que assenyala l'article 67 o altres d'exigits per la legislació específica aplicable, s'ha de requerir l'interessat perquè, en un termini de deu dies, repari la falta o adjunti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es considera que desisteix de la seva petició, amb la resolució prèvia que ha de ser dictada en els termes que preveu l'article 21”.

L'escrit de l'ICS a la reclamant de 8 de novembre de 2022, reproduït per l'antecedent 7, requereix l'esmena de la sol·licitud, als efectes de signar-la. L'ICS afirma que no hauria rebut la reparació de l'esmena dins del termini atorgat, mentre que la persona reclamant afirma haver-la reparat el mateix dia, mitjançant e-valisa, i aporta una captura de pantalla (en la que hi consta la data i hora de presentació, 8 de novembre de 2022, a les 15.30 i una indicació segons la qual la signatura seria vàlida) per acreditar-ho.

És cert que l'e-valisa és un canal deficient per garantir poder acreditar tots els extrems requerits per l'article 26 LTAIPBG per a la presentació de les sol·licituds d'informació pública. Però en aquest cas, al rebre la presentació de la sol·licitud, l'ICS no al·lega desconeixement de cap dels elements que ha de contenir la presentació de les sol·licituds d'informació pública, perquè pel que sembla identifica sense problemes la persona reclamant, la informació a la qual es demana l'accés i l'adreça electrònica de contacte; pel que fa al format amb què es vol rebre la informació, el Decret 8/2021 no el considera una dada essencial, ja que preveu que si no s'indica pot decidir-lo l'Administració. Per tant, l'e-valisa, que és un sistema de comunicació entre l'Administració de la Generalitat i entitats que en depenen amb el seu personal, ha servit perquè una empleada de l'ICS presenti una sol·licitud d'informació pública a aquest Institut, el qual està clar que l'ha rebuda i que ho ha fet en la data corresponent, perquè només així s'explica que requereixi l'esmena de la seva signatura.

Amb aquest precedent, no té gaire credibilitat al·legar la manca de recepció de l'e-valisa que repara l'esmena requerida de la manca de signatura, quan la persona reclamant aporta una captura de pantalla que acredita haver-la presentat el mateix dia d'haver-li estat requerida. Si l'ICS s'ha donat per comunicat, als efectes de la presentació de la sol·licitud, pel sistema e-valisa, reconeixent la identitat de la persona que l'ha presentat i el contingut de la sol·licitud, és incongruent que negui validesa a aquest mitjà de comunicació en els tràmits subsegüents del mateix procediment, màxim quan la persona reclamant acredita la presentació amb una captura de pantalla. I que l'ICS, en el mateix escrit de requeriment d'esmena, "informa" a la persona reclamant de l'existència d'un procediment específic per a la presentació de les sol·licituds d'informació pública, però sense negar validesa a l'e-valisa.

Els requisits establerts per l'ordenament jurídic per a la presentació de les sol·licituds d'informació pública es justifiquen per garantir l'autenticitat de les comunicacions i la identitat de la persona interlocutora; en aquest cas s'han assolit els objectius indicats per la credibilitat que dona la resposta de l'ICS a la presentació de la sol·licitud; salvat això, negar-se a reconèixer els mateixos estàndards de comunicació per a la reparació de l'esmena peca d'un formulisme rígid injustificat, en perjudici del dret d'accés a la informació pública.

En atenció a les anteriors consideracions, és procedent l'estimació de la Reclamació i declarar mancada de justificació jurídica la declaració de desistiment adoptada per l'ICS, la qual ha de ser anul·lada per aquest motiu.

3. Sobre el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

L'objecte de la sol·licitud és saber quina serà la data de finalització de l'activitat als mòduls d'obra situats als costats dels caps que es van col·locar durant la pandèmia, en els quals es realitza activitats com per exemple vacunació i ecografies, o quina és la data prevista de retirada d'aquests mòduls si es que la hi ha. En cas d'existir en poder de l'ICS, allò demanat és sens dubte informació pública, perquè té relació directa amb el funcionament del servei públic de salut prestat per l'Institut, en qual n'hauria de tenir coneixement, amb tota seguretat. Al ser informació pública, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació (articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG).

Com ja s'ha indicat als antecedents, l'ICS considera que la GAIP, en aquest procediment, no pot entrar a valorar i pronunciar-se sobre el contingut de la sol·licitud, perquè encara no hi ha una actuació de l'ICS sobre aquest aspecte que pugui ser revisada, i sense aquesta actuació de l'ICS, la GAIP no tindria coneixement d'eventuals circumstàncies que podrien condicionar o influir en el dret d'accés de la persona reclamant. Aquesta consideració no té una base legal general prou determinant, perquè, com ha posat de manifest el fonament jurídic 1, l'article 39.1 LTAIPBG estableix, amb caràcter general i sense excepcions, que "les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública", i ni aquesta Llei, ni l'RGAIIP posen condicionants a la capacitat de la Comissió per pronunciar-se sobre el fons de l'assumpte, encara que la resolució impugnada sigui de desistiment o d'inadmissió.

Com tampoc els posa l'LPAC per als recursos administratius, la regulació dels quals és d'aplicació supletòria a la reclamacions a la GAIP, ja que comparteixen la mateixa naturalesa jurídica. És més, l'article 119 LPAC estableix que "2. Quan, existint vici de forma, no es consideri procedent resoldre sobre el fons, s'ha d'ordenar la retroacció del procediment al moment en què el vici va ser comès, sense perjudici que eventualment es pugui acordar la convalidació d'actuacions per part de l'òrgan competent per a això, d'acord amb el que disposa l'article 52. 3. L'òrgan que resolgui el recurs ha de decidir totes les qüestions, tant de forma com de fons, que plantegi el procediment, tant si han estat al·legades pels interessats com si no. En aquest últim cas se'ls ha d'escoltar prèviament. No obstant això, la resolució ha de ser congruent amb les peticions formulades pel recurrent, sense que en cap cas es pugui agreujar la seva situació inicial". D'aquest precepte cal deduir-ne que la decisió de

decidir sobre el fons l'ha d'adoptar l'òrgan que ha de resoldre el recurs i que la resolució ha de decidir totes les qüestions, "tant de forma com de fons", que plantegi el procediment.

Per tant, cap norma jurídica que s'hagi invocat en aquest procediment impedeix que la GAIP pugui resoldre el fons de l'assumpte reclamat, malgrat no s'hi hagi pronunciat l'administració reclamada. La Comissió segurament consideraria escaient retrotreure el procediment, per tal que l'ICS resolgui i aporti totes les consideracions jurídiques que consideri pertinents sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada, si aquesta revestís una certa complexitat, amb afectació de drets i interessos de terceres persones. Però no és el cas. La sol·licitud té per objecte conèixer una dada de gran simplicitat, sobre el període previst de funcionament d'un equipament públic. I prou.

En aquestes circumstàncies, no té justificació perjudicar el dret de la persona reclamant d'accés a la informació pública sol·licitada, afegint a la demora injustificada que ja acumula a causa de l'antijurídica declaració de desistiment feta per l'ICS, el temps de tramitació sencera de la sol·licitud i eventual reclamació, si l'ICS no facilita la informació sol·licitada. Per tant, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, i requerir l'ICS que li la faciliti en un termini raonable.

Està clar que la informació sol·licitada ha de ser facilitada a la persona reclamant en la mida que existeixi en poder de l'Administració. Si l'ICS no té prevista la data de finalització de l'activitat dels mòduls indicats a la sol·licitud, és suficient indicar-ho expressament per atendre la sol·licitud, ja que no es pot qualificar d'informació pública informació de futur, a no ser que existeixi efectivament a títol de previsió.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2

RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 de gener de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1081/2022 i declarar mancada de justificació jurídica la declaració de desistiment de la sol·licitud d'informació pública adoptada per l'ICS.
2. Anul·lar la resolució de l'ICS de 25 de novembre de 2022, per la qual es declara el desistiment de la sol·licitud, i que és l'objecte de la Reclamació.
3. Declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, sempre que existeixi una previsió expressa en poder de l'ICS sobre la finalització de l'activitat dels mòduls indicats a la sol·licitud.
4. Requerir a l'ICS que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 3, o que posi de manifest la seva inexistència, dins del termini màxim de deu dies.
5. Requerir a l'ICS a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1081/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.